

ಬಂದಿದ್ದರೂ ಪೋಲಿಯೋದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಮಗ ಮಂಜು ನಡೆಯಲಾಗದೆ ತೆವಳುತ್ತಿದ್ದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಒಂದೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಮುಂದಿಡಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಮಂಜನಿಗೆ. ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ, ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ದುಡಿಯಲಾಗದ ಮಗ, ರಕ್ತ ಇರುವವರೆಗೂ ದುಡಿದು ಚಕ್ಕಳವಾಗಿರುವ ಈರಮ್ಮಜ್ಜಿ ಈಗ ಅಸಹಾಯಕಳಾಗಿದ್ದಳು. ಹಿಂದೆ

ಕೊಡ್ತಿದ್ದ ವಿಧವಾವೇತನ ಮತ್ತು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದೋರು ಕೊಡುವ ಗೃಹಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹಣ ಇವರನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಅನ್ನಭಾಗ್ಯ ಅನ್ನ ಕೊಡ್ತು, ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತೆಗೋಗಾಕೆ, ಮಾತೆಗಿತ್ತೆ ತಗೋಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇದ್ದು ನಡೆ ನಂಗೆ ಅದುನ್ನ ಮಾಡುಸೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅವು ಇವು ದುಡ್ಡು ಕಿತ್ತಣ್ಣೀರು ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇದ್ದು. ಈರಮ್ಮಜ್ಜಿ ಜಮೀನು ಗೌಡ ಹೆಸರಿಗೆ ಆಗ್ತು ಇದೆ ಎಂಬ ಸುಲಾಕು ತಿಳ್ಕಂಡ ನಂಬುಂಡಯ್ಯ ಈರಮ್ಮಜ್ಜಿ ಹತ್ರ ಬಂದು 'ಅದ್ನ ಸರಾಡ್ತೀನಿ, ಇದುಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಾಗುತ್ತೆ, ಅದುಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗುತ್ತೆ' ಅಂತ ಇರೋಬರೋ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲ ಕಿತ್ತಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ. ಇವತ್ತಾತದೆ, ನಾಳಿಕಾತದೆ ಅಂತ ಕಾದು ಕಾದು ಈರಮ್ಮಜ್ಜಿ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಂಜಾದ್ತು.

ಇದ್ದು ಜೊತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸುದ್ದಿ ಈರಮ್ಮಜ್ಜಿ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. 'ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಗೃಹಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರಂತೆ. ಈಗ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಮುಗಿದುಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾನ್ ಬಂದ್ ಆಗುತ್ತೆ. ಇನ್ನಾರು ತಿಂಗಳಷ್ಟೇ ಅನ್ನಭಾಗ್ಯನೂ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತೆ' ಎಂದು ಅಳ್ಳಿಮದ್ದರ ಕೆಳೆ ಕೂತರೋ ಜನ ಹೇಳ್ತಾಗ ಈರಮ್ಮಜ್ಜಿ ನಡುಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಿವರೂ ಯಂಗೋ ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೈಹಿಡ್ತು ನಡುಸ್ತಿದ್ದು. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಯೆಂಗಳಪ್ಪ ಸಿವ್ವೇ ಅಂತ ಶಿವನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ನಡೆಯಕ್ಕಾದಿದ್ದೂ ಮಂಜನ ಎಳ್ಳಂಡು ಅವರಿವನ್ನು ಹಿಡ್ಕಂಡು ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಓಡಾಡಿದ್ದು. ಊರ್ದ ಗೌಡನನ್ನು ಕಂಡು, ಗೌಡ 'ಸಾಯೋ ವಯಸ್ಸಾಗೆ ನಿನ್ನಗಾಕೆ ಮುದ್ದಿ ಈ ಹೇರಾಟ. ಹೋಗಿ ನೆವ್ವಿಯಾಗಿ ಸಾಯೋಗು' ಅಂದು ಕಳುಸ್ಕಿಟ್ಟ. ಮೊದ್ದೇ ದಣ್ಣೆದ್ದ ಈರಜ್ಜಿಗೆ ನಂಬುಂಡಯ್ಯ 'ತಾಸಿಲ್ಲಾರ್ದ ನೋಡಾಣ, ಎಸಿ

ನೋಡಾಣ, ಡಿಸಿ ನೋಡಾಣ' ಅಂತ ಆಸೆಯುಟ್ಟ ದಿನ ದುಡ್ಡು ಕಿತ್ತಂಡೋಗಿ ಇಸ್ವೀಟಿಲೆಗೆ ಹಾಕಿ ಸೋತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. 'ನಾಳೆ ಸಿಗ್ಗರೆ, ನಾಡ್ಡು ಸಿಗ್ಗರೆ. ಅವೇನೂ ನಮ್ಮಾವನ ಮಗ್ಗ ಹೋಗಿತಕ್ಷಣ ಸಿಗಾಕೆ' ಅಂತ ಈರಮ್ಮಜ್ಜಿ ಬಾಯ್ತು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ. ಇಂಗಾದ್ರೆ ಕಾಲನೇ ಮುಗ್ಗೊತದೆ ಅಂದ್ಕಂಡು, ನನ್ನದಂಗೋ ಜೀವ್ವ ಮುಗೀತು, ಈ ಕುಂಟ ಮಗ ಮುಂದೆ ಜೀವ್ವ

ಹೇಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಾನೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಈರಮ್ಮಜ್ಜಿಗೆ ಮನೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರ್ರು ನಂಬ್ಬೇ ಈ ಇಳಿವಯ್ಲಿ ಮಂಜನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಮೂಡ್ಕಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು.

ಇರುವ ಒಂದೂವರೆ ಎಕರೆ ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಆದರೆ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಆಸರೆ ಆಗ್ಗದೆ. ಗೇಯ್ ಮಾಡಕ್ಕಾದ್ರೂ ಯಾರ್ಗಾದ್ರೂ ಪಾಲ್ ಕೊಡ್ತೋದು. ದೇವೇನಾದ್ರೂ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಮಳೆಗಿಳಿ ಬಂದ್ರೇ ಬೆಳ್ಳೋ ದವಸ್ತಾಗೆ ಜೀವ್ವ ಸಾಗ್ಗದೆ. ಏನಾರ ದೇವ್ವ ಶಾಪ ಆದ್ರೇ ಸರ್ಕಾರದ ಬರಪರಿಹಾರ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಒಂದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಸಿಗ್ಗದೆ. ಯಂಗೋ ನಡ್ಕೋಗ್ಗದೆ. ಜೀವ ಇರೋವರೂ ನಡ್ಕೋಡೋದ್ರಾಯ್ತು... ಎಂಬುದಷ್ಟೇ ಅವಳ ಕೊನೆಯ ಆಸೆಯೂ ಆಸರೆಯೂ ಆಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಾಫೀಸಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೂರಸತಿ ಮಂಜನನ್ನು ಎಳ್ಳೊಂಡು ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದಿನ ಆ ಈರಮ್ಮಜ್ಜಿ ಮತ್ತವಳ ಮಗ ಕಾಂತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಈರಮ್ಮಜ್ಜಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಕಾಂತನಿಗೆ ತನ್ನವ್ವಳೇ ಕಣ್ಣಿಂದ ಹಾದುಹೋದಳು. ಒಂದಿನ ಅವರನ್ನು ಕರೆದು 'ಏನೇನು' ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಈರಮ್ಮಜ್ಜಿ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಅಲ್ಲೇ ನೆಲದಲ್ಲಿ ತೆವಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಗ ಮಂಜನಿಗಾಗಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾಂತನ ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿಕೊಂಡವು. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಪೂನ್ ಕರಿಯಪ್ಪನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಈರಮ್ಮಜ್ಜಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪೈಲ್ ರುದ್ರಮೂರ್ತಿಯ ಬಳಿ ಇರುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. 'ಈಗಾಗಲೇ ಅದೇನು ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಮಾಡ್ಕೇಕೋ ಮಾಡಿ ರುದ್ರಮೂರ್ತಿನೂ,